

DEPARTAMENT D'ECONOMIA

Informe de Conjuntura Econòmica

EL 2022 COMENÇA AMB UN ALT NIVELL D'INCERTESA EN EL FRONT
INTERNACIONAL I TENSIONS TEMPORALS DE PREUS

MARÇ 2022

Taula de continguts

Entorn internacional.....	6
Demanda i activitat.....	9
Catalunya: la necessitat d'articular una agenda econòmica i social potent	14
Regulació: la seva incidència en els últims 25 anys	20
Mercat de Treball.....	27
Preus i finançament.....	29
Sector públic	32
Sector exterior	34

Resum executiu

L'any ha començat amb un nivell d'incertesa molt alt a causa de la materialització d'uns certs riscos que han incrementat notablement la vulnerabilitat de l'economia mundial.

Concretament, el conflicte bèl·lic entre Ucraïna i Rússia i l'elevada inflació constitueixen sengles obstacles per a la recuperació de l'economia global després de la crisi del COVID.

En aquest sentit, ja s'estan observant les conseqüències com el canvi de rumb de la política monetària per part de molts bancs centrals o l'augment de preus més generalitzat i persistent de l'inicialment esperat, encara que el conflicte bèl·lic i un empitjorament de les expectatives de creixement, puguin retardar l'elevació dels tipus d'interès. D'altra banda, l'augment dels preus de les matèries primeres i de l'energia empenyen a una pujada. En el molt curt termini cap una certa contenció, però si perdura la tensió de preus, els bancs centrals pujaran els tipus més ràpidament i de forma més intensa.

D'altra banda, els nous casos de contagi de COVID arran de la variant Òmicron i les mesures adoptades per a la seva contenció van tenir un impacte moderat i delimitat en l'activitat, ja que gràcies a la vacunació es va poder superar els elevats ritmes de contagi amb menor incidència hospitalària.

Les economies han tancat el 2021 amb taxes de creixement elevades després de la desfeta del 2020 per l'efecte graó, acabant així, en la majoria de casos encara que no a Espanya, amb el procés de recuperació econòmica i aconseguint els nivells d'activitat precrisi.

Al llarg del 2021, es va observar un fort creixement en la primera meitat de l'any i una moderació en el segon semestre. Particularment, en el quart trimestre de 2021 el ritme de creixement de l'economia europea es va moderar sensiblement respecte al trimestre anterior, amb la nova onada de COVID.

A Espanya el PIB va créixer un 5,0% al 2021 i a Catalunya un 5,9%, després de caure un 10,8% i un 11,5%, respectivament, al 2020. Així mateix, els indicadors d'activitat de curta freqüència van mostrar al 2021 una evolució més dinàmica a l'inici de l'any (per correcció de la forta caiguda en el període de confinament de 2020), per a després reprendre una senda de recuperació més moderada en el segon semestre.

A més, el mercat de treball va evolucionar molt positivament, amb 840.700 ocupats més a Espanya i 157.600 a Catalunya en el quart trimestre de 2021 respecte a l'últim trimestre de l'any anterior. L'afiliació i l'atur registrat també van evolucionar favorablement, amb millors nivells als del quart trimestre de 2019. A l'últim dia del mes de febrer, va haver-hi a Catalunya un total de 26.420 treballadors en ERTO, mentre que en el conjunt d'Espanya la xifra va ser de 115.311.

Quant als preus, a Espanya, l'IPC de gener va registrar una variació anual del 6,5% i, a Catalunya, l'IPC va pujar un 6,1%. Cal destacar que l'avanç d'inflació per al mes de febrer va ser del 7,4% per al conjunt d'Espanya, un punt per sobre de la inflació de gener, que es deu fonamentalment a l'increment dels preus d'aliments i begudes no alcohòliques i de carburants i combustibles. Així mateix, la inflació subjacent hauria augmentat fins al 3,0%.

En el que a finançament del sector privat de l'economia espanyola es refereix, la destinada a llars i ISFLSH va continuar augmentant des del mes d'abril de 2021. D'altra banda, en el cas de les societats no financeres, al gener, es va registrar una nova contracció dels préstecs.

Fins a novembre de l'any passat, el dèficit consolidat (sense CCLL) va ascendir al 4,62% del PIB, la qual cosa implica un descens enfront del 7,97% d'igual període de 2020. Catalunya va registrar una capacitat de finançament de 781 milions d'euros (0,34% del PIB) en l'acumulat a novembre de 2021, enfront del superàvit de 250 milions d'igual període de l'any anterior.

En termes acumulats fins a desembre de 2021, el saldo del compte corrent i de capital - que determina una capacitat de finançament- va ser de 18.300 milions d'euros, superant substancialment el saldo positiu de 13.700 milions d'igual període de l'any anterior, si bé encara allunyat dels nivells pre-pandèmia (30.400 milions al desembre de 2019).

D'altra banda, les estadístiques d'exportacions de béns assenyalen que, fins a desembre de 2021, les vendes a l'exterior van augmentar un 21,2% respecte a igual període de 2020 i les vendes a l'exterior catalanes van pujar un 22,0% en l'acumulat fins a novembre. Taxes de creixement de les exportacions de valors similars també es registren en la resta de països d'Europa.

Catalunya: la necessitat d'articular una agenda econòmica i social potent

En aquesta succinta anotació, es vol assenyalar les diferències a llarg termini que s'han donat, a la llum de les dades, en les dues CCAA més dinàmiques, i com resulta encara més rellevant apuntalar i reforçar una agenda a llarg termini, que faciliti la digitalització i sostenibilitat de la nostra economia, amb un enfocament clarament competitiu, que exigirà una agenda econòmica i social potent per a recuperar un major dinamisme, en un context de recuperació i en un entorn de majors dificultats i incerteses.

Quant al creixement del PIB, s'observa una evolució molt similar entre totes dues comunitats des de 2001, tant en el sentit com en la magnitud, encara que lleugerament més dinàmica l'economia madrilenya.

D'altra banda, la taxa d'atur, al principi de 2010, era de 15,9% a Madrid i de 17,9% a Catalunya. Aquesta bretxa a favor de Madrid s'ha ampliat fins a superar els 4 punts percentuals, per a després començar a reduir-se a partir de 2013, arribant fins i tot a ser favorable a Catalunya en 2018. Actualment, totes dues taxes d'atur es troben en un nivell similar: 10,1% tant a Catalunya com a Madrid.

En relació amb el mercat de treball, cal destacar que la taxa d'activitat és major a Madrid que a Catalunya, és a dir, que un percentatge major de la població en edat de treballar vol fer-ho.

Sobre el sector exterior, particularment les exportacions, a Catalunya existeix una forta base d'empreses que venen a l'exterior fonamentalment pel pes rellevant de la indústria en l'estructura productiva catalana, a diferència de Madrid. A més, Catalunya compta amb dos ports importantíssims, com ho són el Port de Barcelona i el de Tarragona, per on té sortida un important volum de les exportacions, que els fa un fort factor d'atracció.

Des de 1998 el pes de les exportacions de Madrid en el total s'ha mantingut estable, mentre que el de Catalunya ha descendit lleugerament (27,2% al 1998).

Regulació: la seva incidència en els últims 25 anys

El Banc d'Espanya ha publicat un estudi en el qual analitza de manera quantitativa la regulació sectorial a nivell desagregat d'Espanya, a partir de la creació d'una base de dades que computa el volum de nova regulació, per a 23 sectors d'activitat, per comunitat autònoma, al llarg del període 1995-2020, any a any. Aquesta base de dades ha suposat la identificació i classificació de 206.777 normes.

Tota regulació ha de buscar la defensa de l'interès general i evitar al màxim els seus efectes secundaris negatius. Per tant, un mal disseny de la regulació pot conduir a un augment dels costos de transacció en comptes de la seva reducció, d'aquí ve que s'hagi d'apostar per una "Better Regulation".

A major complexitat de la regulació, major cost accedir o comprendre el marc regulador i resulta més onerosos per a les empreses. Aquest cost és major a mesura que augmenten el volum i la diversitat de les administracions reguladores.

Després de l'anàlisi de la base de dades, es conclou que la regulació sectorial a Espanya és creixent al llarg del temps. De mitjana, durant el període 1995-2020, van ser aprovades 7.953 normes noves anualment. Aquesta quantitat va anar augmentant de manera significativa amb el desenvolupament de l'estat autonòmic fins a aconseguir un total de 12.250 noves normes al 2020 i 12.704 al 2021.

Les diferents CCAA mostren perfils diversos quant al volum i perfil de la seva regulació. Poden observar-se correlacions elevades entre el pes de la normativa en cada CCAA i el pes de la regió sobre el PIB total de l'Estat, i entre la producció normativa bruta de cada CCAA i el PIB regional. Els sectors relacionats amb els serveis i l'agricultura estan en general més regulats que els industrials.

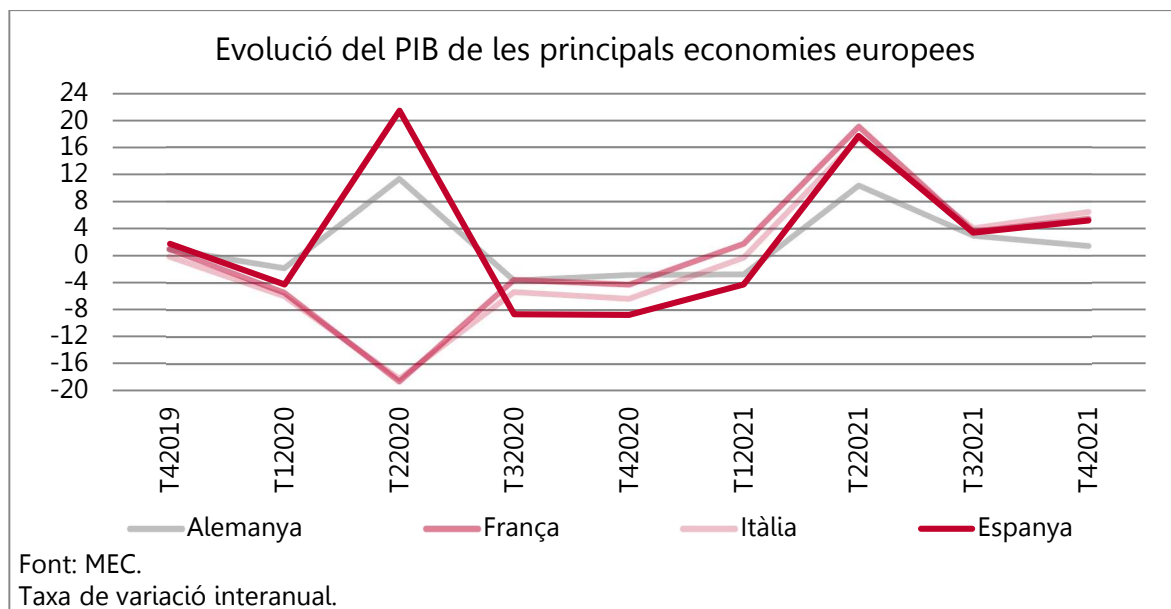
Catalunya ha sigut la CCAA que major regulació ha aprovat aquests últims anys en comparació amb altres amb complexitats semblants com Madrid o el País Basc, que se situen en la part mitjana o baixa de la taula comparativa. D'aquí ve que, des de Foment del Treball, concloquem que a Catalunya existeix un excés de regulació, derivant en uns majors, innecessaris i evitables costos per a les empreses catalanes, resultant al seu torn en una pèrdua de competitivitat enfront d'altres CCAA d'Espanya i de tercers països. Per tant, haurien d'adoptar-se posicions que revisessin la normativa actual, amb criteris europeus pensant en les pimes i adoptar millors pràctiques normatives.

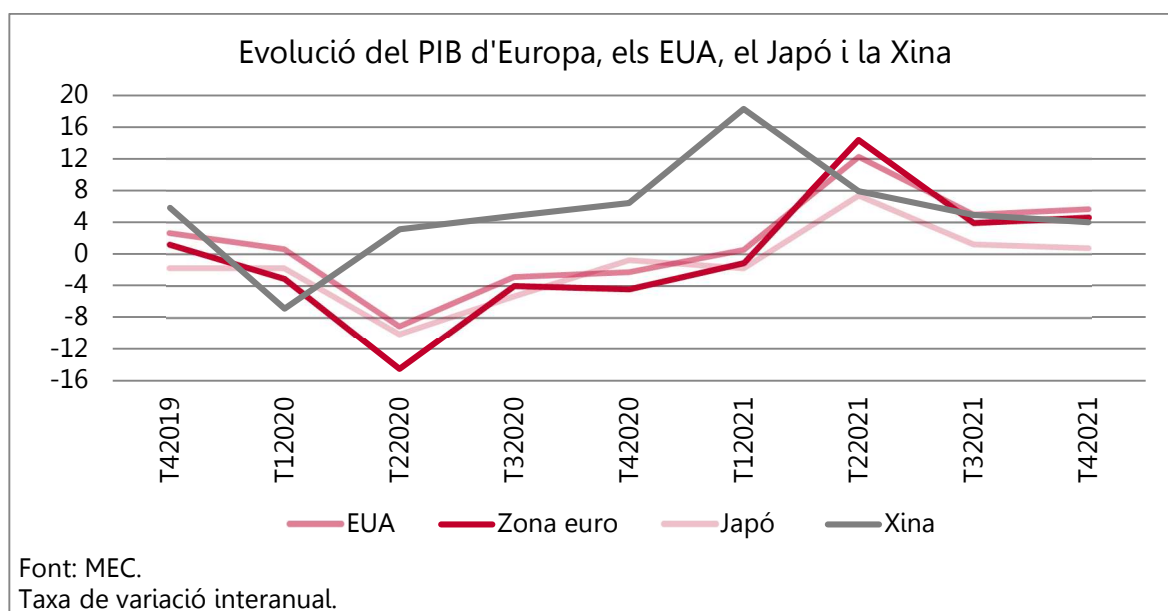
Entorn internacional

En el quart trimestre de 2021 el ritme de creixement de l'economia europea es va moderar sensiblement respecte al trimestre anterior, amb un augment del PIB de 0,4% i de 0,3% a la UE i la zona euro, respectivament. En termes interanuals el creixement va ser de 2,2% a la UE i de 2,3% en la zona euro. Cal assenyalar que el creixement anual per a 2021, en tots dos casos, va anar de 5,2%.

Concretament, a Alemanya el PIB va descendir un 0,7% intertrimestral, en canvi, a França va augmentar un 0,7% i a Itàlia un 0,6%. Al seu torn, al Regne Unit l'economia va créixer un 1,0% en l'últim trimestre de 2021.

D'altra banda, fora de l'entorn europeu, cal esmentar que, el PIB dels EUA va registrar un augment de 1,7% intertrimestral, mentre que el de l'economia japonesa va pujar un 1,3%. L'increment del PIB interanual de la Xina, en el quart trimestre de 2021, va anar de 4,0%.

En el seu informe d'actualització de previsions del mes de gener, l'FMI assenyala que l'economia global inicia el 2022 en una posició més feble de l'esperada, pels nous casos de COVID, els majors preus de l'energia i les disrupcions d'oferta que van resultar ser més generalitzades del que es preveu.

Segons les seves projeccions, l'economia global hauria crescut un 5,9% al 2021 i es moderaria fins al 4,4% al 2022, la qual cosa implica una estimació de mig punt per sota de la realitzada a l'octubre passat. Aquesta correcció a la baixa es deu al fet que en el cas dels EUA (1,2 punts percentuals menys) s'assumeix una política monetària i fiscal menys expansiva i la continuïtat en els problemes de subministraments. Les previsions per a la Xina (0,8 punts percentuals menys) també es retallen per les disrupcions relacionades a la política COVID zero, els problemes en el mercat immobiliari i un menor repunt del consum privat. De cara al 2023, segons l'FMI, continuaria la moderació del creixement de l'economia mundial fins al 3,8%. En aquest sentit, el creixement acumulat al 2022 i 2023 es preveu 0,3 punts per sota de les projeccions anteriors.

Sobre l'evolució dels preus, l'FMI apunta al fet que l'elevada inflació es mantindrà per més temps de l'estimat, en tant persistiran els problemes globals de subministraments i els elevats preus de les matèries primeres. No obstant això, preveu que les expectatives d'inflació es mantinguin ancorades i que els desajustaments entre oferta i demanda s'acabin de corregir enguany. Per a les economies avançades l'FMI projecta una inflació de 3,9% enguany i de 5,9% per a les economies en desenvolupament. La inflació haurà de reduir-se en la mesura que es resolguin els problemes de subministraments, la política monetària es contregui i la demanda es traslladi a serveis. A més, s'espera que el creixement en el preu d'unes certes matèries primeres com els combustibles fòssils, el gas natural i els aliments es moderin.

Segons estimacions de l'FMI les disrupcions en les cadenes de subministraments haurien implicat un creixement entre 0,5 i 1,0 punts inferior al 2021 i un punt addicional d'inflació a nivell global.

D'acord amb l'FMI hi ha uns elements fonamentals a considerar sobre l'evolució de l'economia mundial: el rumb de la pandèmia, la repercussió de la política monetària de la Fed sobre el sistema financer mundial, els problemes d'oferta en les cadenes globals de producció, la

possibilitat d'una espiral preus-salaris, la persistència de la moderació del creixement de l'economia xinesa i l'evolució de les tensions geopolítiques a Europa i Àsia.

D'altra banda, la Comissió Europea, en el seu informe d'hivern, també constata que l'economia europea inicia l'any amb un menor dinamisme al previst. Malgrat haver recuperat el nivell de PIB anterior a la pandèmia en l'estiu, els obstacles al creixement han estat majors de l'esperat.

La Comissió preveu un augment del PIB de 4,0% enguany i de 2,8% per a 2023 a la UE, en un context amb nous brots de COVID per la variant Òmicron a la tardor, colls d'ampolla persistents en l'oferta i logística a nivell mundial i elevats preus de l'energia. No obstant això, la Comissió preveu que aquests problemes remetin per a fi d'enguany. El PIB mundial, exclosa la UE, creixerà un 4,2% al 2022 i un 3,8% al 2023.

D'altra banda, la Comissió projecta un nivell d'inflació major, superior al 3,0% fins al tercer trimestre d'enguany. A partir del quart trimestre, s'espera que la inflació remeti per sota del 2,0%.

Finalment, dos elements significatius a destacar de l'esfera internacional, amb importants impactes econòmics, són el conflicte a Ucraïna i el canvi en l'orientació de la política monetària dels bancs centrals (excepte la Xina) que s'espera a partir d'enguany. En el primer cas, el conflicte bèl·lic tindrà repercussions com l'augment dels preus d'unes certes matèries primeres (petroli, gas, alumini, níquel, blat, blat de moro), caigudes en les borses i la imposició de fortes sancions econòmiques a Rússia. Quant a la política monetària, els mercats descompten que el mes de març la Fed comenci amb les pujades dels tipus d'interès de referència i, per part del BCE, un avançament de l'enduriment de la política monetària si l'evolució de la inflació no s'estabilitza.

Previsions de creixement del PIB

Variació anual	FMI					Comissió Europea			
	2019	2020	2021	2022	2023	2020	2021	2022	2023
Mundo	2,8	-3,1	5,9	4,4	3,8	-	-	-	-
Zona euro	1,6	-6,4	5,2	3,9	2,5	-6,4	5,3	4,0	2,7
EUA	2,3	-3,4	5,6	4,0	2,6	-3,4	5,8	4,5	2,4
Japó	0,3	-4,5	1,6	3,3	1,8	-4,8	2,4	2,3	1,1
Alemanya	1,1	-4,6	2,7	3,8	2,5	-4,6	2,8	3,6	2,6
França	1,8	-8,0	6,7	3,5	1,8	-7,9	7,0	3,6	2,1
Itàlia	0,4	-8,9	6,2	3,8	2,2	-8,9	6,5	4,1	2,3
Espanya	2,1	-10,8	4,9	5,8	3,8	-10,8	5,0	5,6	4,4
Regne Unit	1,7	-9,4	7,2	4,7	2,3	-9,7	6,9	4,8	1,7
Xina	6,0	2,3	8,1	4,8	5,2	2,3	7,9	5,3	5,3
Índia	4,8	-7,3	9,0	9,0	7,1	-7,0	9,0	7,8	6,0
Brasil	1,4	-3,9	4,7	0,3	1,6	-4,1	4,9	2,1	2,3
Rússia	2,0	-2,7	4,5	2,8	2,1	-3,0	3,9	2,6	2,2

Font: FMI, Comissió Europea.

Demanda i activitat

Segons l'avanç de Comptabilitat Nacional publicat el 28 de gener, el PIB d'Espanya va accelerar el seu creixement en el quart trimestre de 2021 en taxa interanual, amb un increment de 5,2%, enfront del 3,4% del trimestre anterior. No obstant això, en termes inter trimestrals, la taxa de variació del PIB va ser de 2,0%, sis dècimes menys que en el tercer trimestre.

Per part seva, el deflactor implícit del PIB augmenta un 4,4% respecte al mateix trimestre de 2020, la qual cosa suposa 2,8 punts més que en el període anterior.

En el conjunt del 2021, el PIB a preus corrents es va situar en 1.202.994 milions d'euros, un 7,2% superior al de 2020. En termes de volum, el PIB va registrar una variació del 5,0%.

En relació a l'ocupació, en termes d'hores treballades, es va observar un increment de 0,2% respecte al trimestre anterior i, en taxa interanual, de 2,9%, la qual cosa suposa 1.121.000 llocs de treball equivalents a temps complet en un any.

Des de la perspectiva de la demanda, l'aportació de la demanda nacional a la variació del PIB va ser de 3,6 punts i, d'altra banda, la demanda externa va contribuir amb 1,7 punts.

Quant a la demanda interna, la despesa de les AAPP va moderar el seu creixement (+1,3% interanual), així com la despesa de les llars (+2,4%). La formació bruta de capital fix, d'altra banda, va repuntar fortament el seu ritme d'avanç (+9,6%).

La demanda externa, en termes nets, va registrar un avanç. Les exportacions de béns i serveis es van incrementar un 15,8%, la qual cosa obeeix a l'augment de les vendes a l'exterior de serveis, així com al fort impuls de la despesa de no residents a Espanya. Les importacions, per part seva, van pujar un 11,1%.

Pel costat de l'oferta, els sectors d'activitat van presentar comportaments dispars: la indústria va augmentar un 1,2%, els serveis es van incrementar un 7,5% (destacant la pujada de 19,4% de comerç, transport i hostaleria i de 10,1% d'activitats artístiques, recreatives i altres serveis), la construcció va descendir un 5,0% i l'agricultura es va contreure un 4,3%.

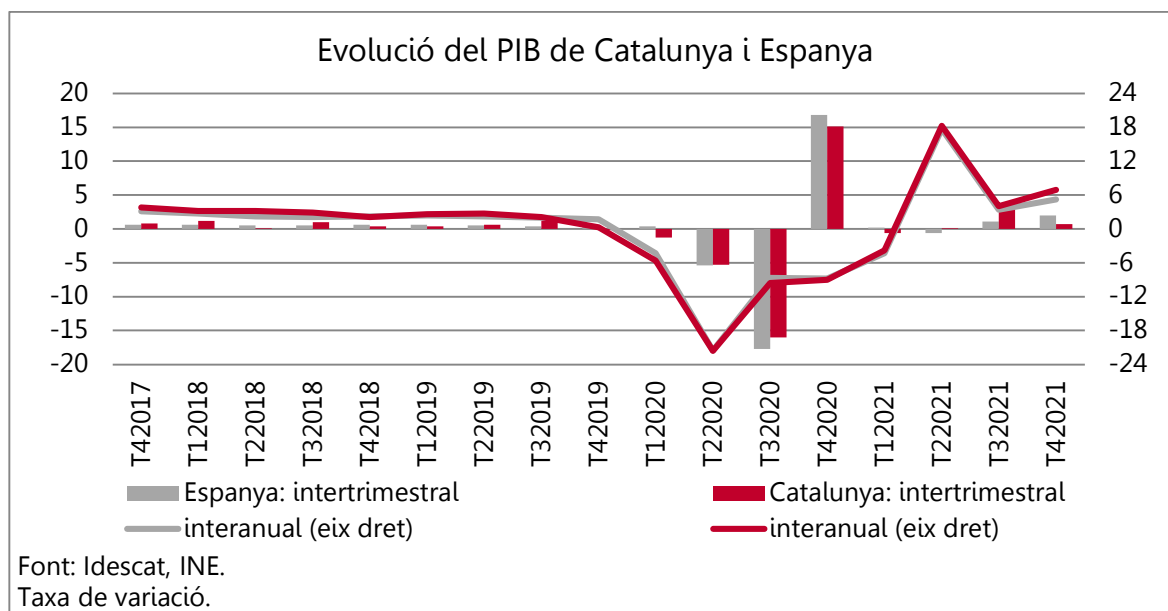
Espanya: PIB per components i sectors

Taxa de variació interanual	T42020	T12021	T22021	T32021	T42021
PIB	-8,8	-4,3	17,7	3,4	5,2
Components:					
Consum final de les llars	-10,1	-6,3	23,6	2,7	2,4
Consum final de les AAPP	4,7	3,8	3,7	3,1	1,3
Formació bruta de capital fix	-5,7	-2,6	18,5	-0,6	3,7
Exportacions	-15,3	-7,3	39,4	14,8	15,8
Importacions	-9,5	-3,8	38,9	12,2	11,1
Demanda Nacional*	-6,5	-3,0	17,4	2,5	3,6
Demanda Exterior*	-2,3	-1,3	0,2	0,9	1,7
Oferta:					
Agricultura	7,3	-2,5	-6,3	-8,7	-4,3
Indústria	-4,4	0,0	23,5	0,1	1,2
Construcció	-9,6	-11,0	11,2	-8,5	-5,0
Serveis	-10,3	-5,0	17,7	5,8	7,5

Font: INE. *Contribució al creixement del PIB.

D'altra banda, segons l'Idescat, entre els mesos d'octubre i desembre, el PIB de Catalunya va créixer un 6,9% interanual, amb una variació intertrimestral de 2,2%.

Tots els sectors d'activitat van registrar una evolució favorable, excepte l'agricultura. Especialment, destaca l'avanç de la construcció i els serveis.

Catalunya: PIB per components i sectors

Taxa de variació interanual	T42020	T12021	T22021	T32021	T42021
PIB	-9,0	-3,8	18,3	4,0	6,9
Oferta:					
Agricultura	-0,9	2,3	1,6	2,6	-0,4
Indústria	-4,8	0,1	18,3	3,3	2,5
Construcció	-16,3	-13,9	19,8	-1,7	7,8
Serveis	-10,1	-4,8	17,2	5,6	8,8

Font: INE. *Contribució al creixement del PIB.

Els indicadors d'activitat de curta freqüència van mostrar, al 2021, una evolució més dinàmica a l'inici de l'any (per correcció de la forta caiguda en el període de confinament de 2020), per a després reprendre una senda de recuperació més moderada en el segon semestre.

L'índex general de xifra de negocis de les activitats de serveis a Espanya, corregit d'efectes estacionals i de calendari, va pujar un 17,2% el mes de desembre, en taxa anual. En tot el 2021 l'increment de l'indicador va ser del 15,5%. L'índex general de volum de negoci del sector serveis a Catalunya també va augmentar, un 16,0% (mitjana del 2021: 15,2%).

D'altra banda, al desembre, la xifra de negocis de la indústria va augmentar un 16,3% anual en la sèrie corregida per a Espanya (16,0% al 2021). A Catalunya, l'índex general de xifra de negocis va pujar un 13,1% (16,7% al 2021).

Així mateix, l'índex de producció industrial (corregit d'efectes estacionals i de calendari) va registrar un augment de 1,3% anual per al conjunt d'Espanya al desembre. A Catalunya, l'índex general va pujar un 0,8% (mitjana del conjunt d'Espanya: 2,7%). En el conjunt del 2021 el creixement mitjà de l'índex general va ser de 7,0% i 8,2% per a Espanya i Catalunya, respectivament.

En relació al comerç, les vendes minoristes (índex general a preus constants corregit d'efectes estacionals i de calendari), van registrar una caiguda de 2,3%, a Espanya el mes de desembre (3,2% índex general al 2021). A Catalunya, les vendes al detall (índex general) van descendir un 3,0% anual (3,3% al 2021).

Quant a l'activitat turística, fins a octubre, van arribar a Espanya 24,8 milions de visitants, enfront dels 17,8 del mateix període de l'any anterior, és a dir, un 39,3% més. Si bé a l'octubre d'enguany van arribar 5,1 milions de turistes, més del doble dels arribats a l'octubre de l'any passat, la xifra és inferior a la de visitants internacionals el mes d'octubre de 2019, que va ser de 7,6 milions. Catalunya, la segona CA de destí principal –amb 4,6 milions de visitants, representant el 18,2% del total– va registrar un increment de 23,5% respecte a igual període de 2020.

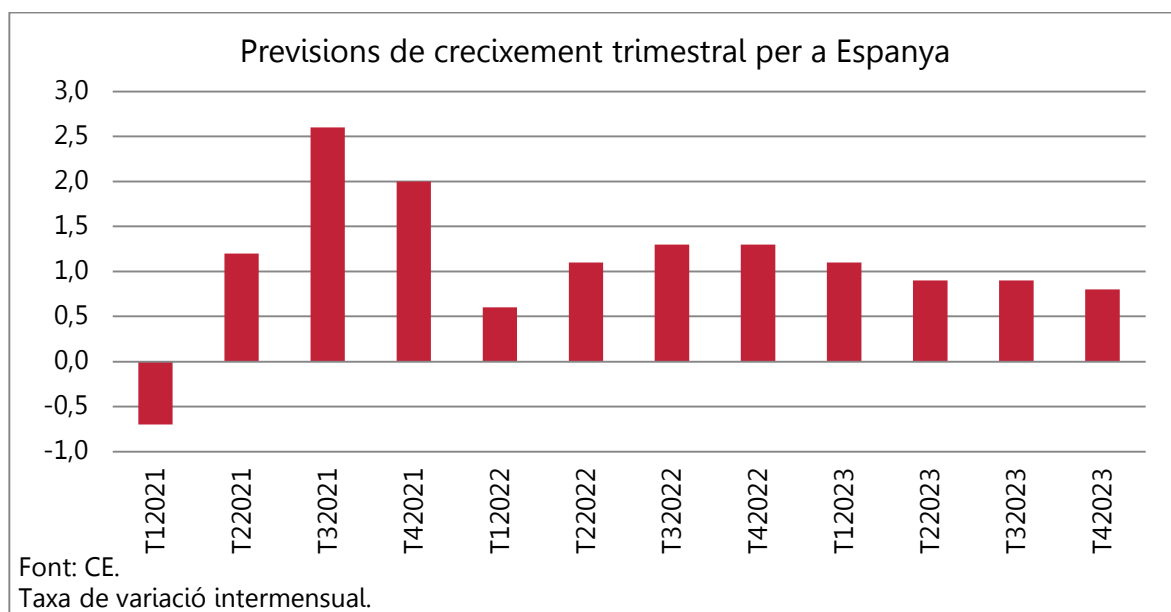
D'altra banda, la despesa total dels turistes internacionals en els primers 10 mesos de l'any va augmentar un 47,9% respecte a igual període de 2020, totalitzant 27.526 milions d'euros. En 2020, l'acumulat va ascendir a 18.608 milions d'euros i al 2019 a 81.839 milions. Catalunya va representar el 16,1% del total de despesa, és a dir, 4.430 milions d'euros, la qual cosa implica una pujada de 25,7%.

Finalment, l'indicador de confiança del consumidor del CIS per a Espanya va pujar el mes de gener, corregint les fortes caigudes dels dos mesos anteriors. És important assenyalar que el

nivell actual de l'indicador és molt superior al del mes de gener de 2021, quan es trobava en els 55,7 punts. Així mateix, s'observa una millor valoració de la situació actual i de les expectatives.

En relació a l'evolució futura de l'economia espanyola, les previsions de la Comissió Europea impliquen un creixement del 0,6% en el primer trimestre de l'any, i taxes de variació superiors al 1,0% en la resta de trimestres fins a principis de 2023. L'augment del PIB per a 2022 s'estima de 5,6% i de 4,4% per a l'any que ve. La bretxa de producte respecte al nivell precrisi es tancarà, segons la Comissió, en el quart trimestre d'enguany.

Les projeccions del FMI van en la mateixa línia que les de la Comissió, encara que marquen un major creixement enguany i una moderació més pronunciada el pròxim.

FMI art. IV: Previsions de creixement a llarg termini per a Espanya

Variació	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
Producte interior brut	2,1	-10,8	4,9	5,8	3,8	2,3	1,9	1,7	1,6
Consum privat	1,0	-12,0	5,1	4,7	3,3	2,4	3,0	2,6	2,2
Consum públic	2,0	3,3	3,2	0,9	0,3	0,4	0,4	0,4	0,4
Inversió fixa bruta	4,5	-9,5	3,3	7,0	7,1	3,3	0,5	0,6	1,3
Demanda interior	1,6	-8,9	4,7	4,5	3,4	2,1	1,9	1,7	1,6
Exportacions netes	0,5	-2,2	0,3	1,4	0,5	0,2	0,0	0,0	0,0
Exportacions	2,5	-20,2	12,4	9,9	4,6	3,7	3,3	3,2	3,3
Importacions	1,2	-15,2	12,0	5,9	3,6	3,4	3,5	3,4	3,4
PIB real per càpita	1,3	-11,3	4,8	5,4	3,4	1,9	1,5	1,4	1,3
Inversió nacional bruta	20,9	20,7	21,0	21,2	21,6	21,8	21,4	21,1	21,0
Estalvi nacional	23,0	21,5	21,4	22,5	23,2	23,5	23,1	22,8	22,7
Estalvi estranger	-2,1	-0,8	-0,4	-1,3	-1,6	-1,7	-1,7	-1,7	-1,7
Taxa estalvi llars	8,3	14,9	11,0	8,3	6,5	6,4	6,3	6,3	6,3
Creixement potencial	1,5	-2,0	1,4	1,7	2,1	2,1	1,9	1,7	1,6
Escletxa PIB potencial	0,5	-8,5	-5,4	-1,6	0,0	0,1	0,0	0,0	0,0
Deflactor PIB	1,3	1,1	1,6	1,9	1,1	1,6	1,7	1,7	1,7
Inflació (mitjana)	0,7	-0,3	3,1	3,5	1,2	1,6	1,7	1,7	1,7
Inflació (fp)	0,8	-0,5	6,5	0,5	1,3	1,5	1,8	1,7	1,7
Inflació subjacent (mitjana)	0,9	0,7	0,8	1,8	1,5	1,6	1,7	1,7	1,7
Inflació subjacent (fp)	1,0	0,1	2,1	1,8	1,5	1,6	1,7	1,7	1,7
Taxa atur	14,1	15,5	15,0	14,0	13,5	13,3	13,1	13,0	13,0
Productivitat laboral	-0,5	-3,5	-1,5	2,8	2,6	1,6	1,3	1,2	1,2
Costos laborals	2,3	4,0	0,8	3,5	1,1	1,4	1,6	1,6	1,6
Creixement ocupació	2,3	-2,9	2,7	2,0	1,2	0,6	0,6	0,5	0,4
Creixement força laboral	1,0	-1,3	2,1	0,8	0,5	0,4	0,4	0,4	0,4
Balança comercial	2,9	1,5	1,1	2,1	2,6	2,8	2,9	2,9	2,9
Compte corrent	2,1	0,8	0,4	1,3	1,6	1,7	1,7	1,7	1,7
Posició inversió internacional	-75,0	-85,5	-78,7	-69,9	-63,5	-58,0	-53,9	-50,1	-46,4

Font: FMI.

Catalunya: la necessitat d'articular una agenda econòmica i social potent

Especialment, en els últims anys pre-pandèmia l'economia madrilenya ha mostrat un comportament més dinàmic.

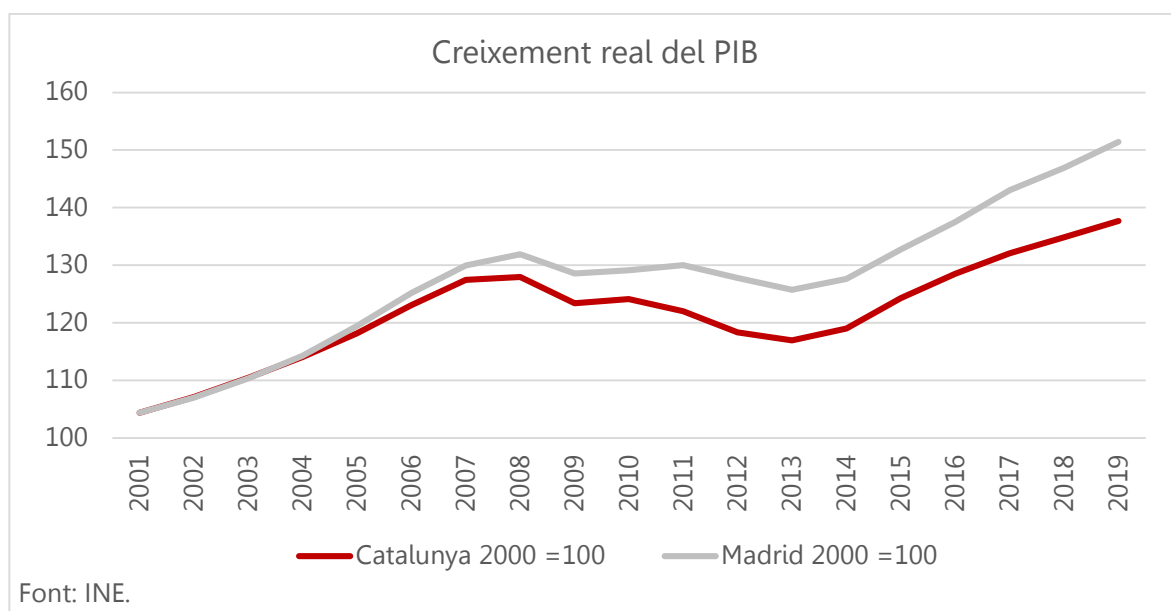
Quant al creixement del PIB, s'observa una evolució molt similar entre totes dues comunitats des de 2001, tant en el sentit com en la magnitud, encara que lleugerament més dinàmica l'economia madrilenya.

Evolució del PIB			
Variació	Cataluny	Madrid	Diferència
2001	4,4%	4,4%	0,0%
2002	2,6%	2,5%	0,2%
2003	3,1%	3,1%	0,0%
2004	3,3%	3,6%	-0,3%
2005	3,6%	4,5%	-1,0%
2006	4,1%	4,8%	-0,7%
2007	3,6%	3,8%	-0,3%
2008	0,4%	1,5%	-1,1%
2009	-3,6%	-2,5%	-1,1%
2010	0,6%	0,4%	0,2%
2011	-1,7%	0,7%	-2,5%
2012	-3,0%	-1,7%	-1,3%
2013	-1,2%	-1,6%	0,4%
2014	1,8%	1,5%	0,3%
2015	4,4%	4,0%	0,4%
2016	3,4%	3,6%	-0,2%
2017	2,8%	4,0%	-1,2%
2018	2,1%	2,7%	-0,7%
2019	2,1%	3,1%	-1,0%
2020	-11,5%	-11,0%	-0,6%
Mitjana 2010-2020	-0,2%	0,4%	-0,6%
2021	5,2%	5,0%	0,2%
2022	5,7%	5,7%	0,0%
2023	5,0%	5,5%	-0,5%

Font: INE.

En el període 2005-2012, en mitjana, Catalunya va créixer 1 punt percentual per sota de Madrid, excepte en el 2010, quan Catalunya va registrar una variació lleugerament superior a Madrid. Del 2016 al 2020 també s'observa un menor ritme d'avanç a Catalunya, encara que, en mitjana, inferior al diferencial del període anterior.

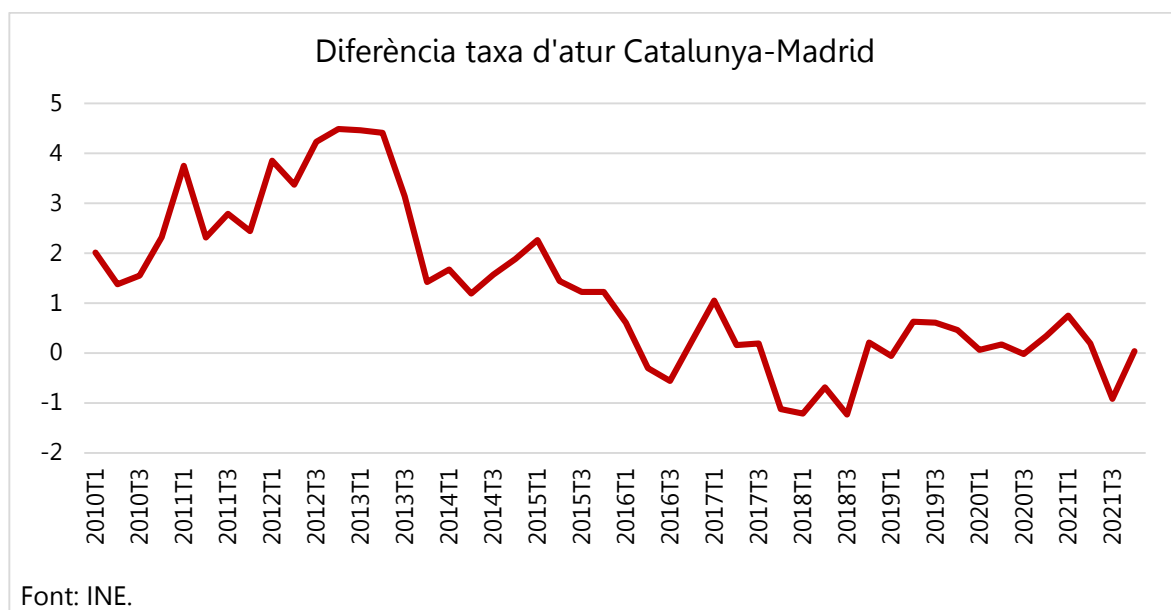
Si agafem els últims 19 anys (obviant l'any fort del confinament i de la pandèmia, el 2020) des de l'any 2000, tindriem que l'economia de la Comunitat de Madrid ha crescut un 51,4% en aquest període (2000-2019) mentre que l'economia catalana ho ha fet en un 37,7%.

En l'última dècada (2010-2020) el creixement mig anual va ser negatiu per a Catalunya (-0,2%) i positiu per a Madrid (+0,4%). Cal tenir present que la caiguda del 2020 va ser del -11,5% a Catalunya i del -11,0% a Madrid. En mitjana, el creixement 2010-2019 va ser 1,1% i 1,7%, respectivament.

Les previsions realitzades pel BBVA per als pròxims anys llancen una evolució mixta, però similar entre totes dues comunitats.

D'altra banda, la taxa d'atur, al principi de 2010, era de 15,9% a Madrid i de 17,9% a Catalunya. Aquesta bretxa a favor de Madrid s'ha ampliat fins a superar els 4 punts percentuals, per a després començar a reduir-se a partir de 2013, arribant fins i tot a ser favorable a Catalunya en 2018. Actualment, totes dues taxes d'atur es troben en un nivell similar: 10,1% tant a Catalunya com a Madrid.

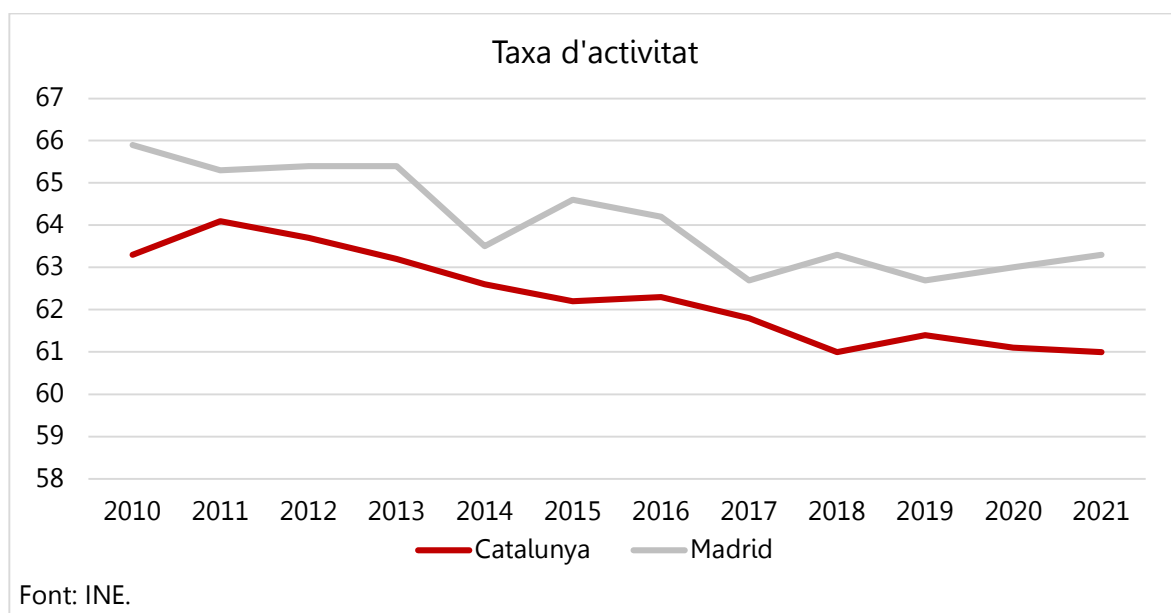

En relació amb el mercat de treball, cal destacar que la taxa d'activitat és major a Madrid que a Catalunya, és a dir, que un percentatge major de la població en edat de treballar vol fer-lo.

Actualment hi ha a Catalunya 3,9 milions de persones actives i a Madrid la xifra ascendeix als 3,5 milions. No obstant això, com Catalunya (7,7 milions) té major població que Madrid (6,6 milions), la taxa d'activitat és de 61,0% i 63,3%, respectivament.

Actualment tenen la mateixa taxa d'atur, encara que Madrid té una major taxa d'activitat, per la qual cosa, a una mateixa taxa d'activitat, en una simulació, Catalunya tindria una major taxa d'atur que la C.A. de Madrid.

Un element molt important per a assenyalar és la inversió estrangera, que es concentra a Madrid. En la dècada 2010-2020, la inversió estrangera neta va ser, en mitjana, de 8.600 milions d'euros inferior a Catalunya respecte a Madrid per any.

Quant a l'estoc d'inversió estrangera, en 2019, la posició d'Espanya era de 481.706 milions d'euros, i 1.703.383 en termes d'ocupació. Catalunya, amb un estoc de 62.308 milions d'euros, representava el 12,9% del total, i en termes d'ocupació el 20,3%.

Madrid, en 2019, tenia un estoc d'inversió estrangera de 337.923 milions d'euros, i representava un 34,2% en termes d'ocupació. Aquests percentatges s'han anat ampliant significativament des de 2007.

La Comunitat de Madrid cada vegada absorbeix majors quotes de la inversió estrangera i de la posició estrangera a Espanya.

**Sèrie Històrica No ETVE
(Stock de Inversió Estrangera)**

Any	Posició	Xifra de Negoci	Resultats	Ocupació
2019	481.706	502.697	33.569	1.703.383
2018	468.878	489.584	39.555	1.590.771
2017	413.258	470.065	36.871	1.461.613
2016	392.322	423.242	30.808	1.395.404
2015	353.200	395.530	20.879	1.216.074
2014	343.178	382.891	19.166	1.168.935
2013	301.751	368.571	6.765	1.170.085
2012	319.055	387.771	819	1.226.896
2011	321.096	378.738	13.272	1.245.282
2010	318.346	391.334	12.460	1.296.135
2009	320.488	367.076	18.054	1.310.344
2008	288.718	408.185	17.472	1.447.473
2007	252.012	426.121	22.599	1.372.823

Font: MINCOTUR.

**Sèrie Històrica No ETVE
(Stock de Inversió Estrangera - Catalunya)**

Any	Posició	% Espanya	Xifra de Negoci	Resultats	Ocupació	% Espanya
2019	62.308	12,9	89.127	5.343	346015	20,3
2018	54.851	11,7	86.048	6.018	340766	21,4
2017	53.129	12,9	96.924	5.695	329669	22,6
2016	53.726	13,7	87.431	5.855	306489	22,0
2015	49.112	13,9	80.558	2.953	290369	23,9
2014	53.743	15,7	78.361	2.997	285740	24,4
2013	51.505	17,1	75.784	1.903	284323	24,3
2012	51.933	16,3	77.736	2.012	297354	24,2
2011	52.293	16,3	84.933	2.772	307133	24,7
2010	50.609	15,9	81.555	1.667	316097	24,4
2009	49.424	15,4	73.310	626	328556	25,1
2008	49.383	17,1	88.701	2.312	364688	25,2
2007	45.398	18,0	96.162	3.494	346555	25,2

Font: MINCOTUR.

**Sèrie Històrica No ETVE
(Stock de Inversió Estrangera - Madrid)**

Any	Posició	% Espanya	Xifra de Negoci	Resultats	Ocupació	% Espanya
2019	337.923	70,2	316.975	22.604	582928	34,2
2018	331.227	70,6	308.346	21.563	489864	30,8
2017	282.042	68,2	280.377	23.754	427353	29,2
2016	261.453	66,6	243.631	19.413	424525	30,4
2015	228.076	64,6	226.737	11.773	349645	28,8
2014	220.168	64,2	225.729	8.139	332168	28,4
2013	189.177	62,7	218.835	3.474	334846	28,6
2012	203.010	63,6	233.180	-343	346530	28,2
2011	210.704	65,6	216.863	8.828	353787	28,4
2010	210.628	66,2	236.602	8.484	373256	28,8
2009	219.055	68,4	231.747	14.756	379641	29,0
2008	186.598	64,6	243.930	13.281	403975	27,9
2007	157.697	62,6	248.906	12.307	390958	28,5

Font: MINCOTUR.

Sobre el sector exterior, particularment les exportacions, a Catalunya existeix una forta base d'empreses que venen a l'exterior fonamentalment pel pes rellevant de la indústria en l'estructura productiva catalana, a diferència de Madrid. A més, Catalunya compta amb dos ports importantíssims, com ho són el Port de Barcelona i el de Tarragona, per on té sortida un important volum de les exportacions, que els fa un fort factor d'atracció.

Al 2021 (fins a novembre), les exportacions de Catalunya van totalitzar 73.844 milions d'euros, un 25,6% del total de les exportacions espanyoles.

Des de 1998 el pes de les exportacions de Madrid en el total s'ha mantingut estable, mentre que el de Catalunya ha descendit lleugerament (27,2% al 1998).

Exportacions					
Milions d'euros	Catalunya	Espanya	Madrid	% Catalunya	% Madrid
1998	27.148	99.850	10.902	27,2	10,9
1999	27.891	104.789	11.987	26,6	11,4
2000	33.797	124.177	14.367	27,2	11,6
2001	36.695	129.771	14.879	28,3	11,5
2002	37.276	133.268	14.971	28,0	11,2
2003	37.649	138.119	15.516	27,3	11,2
2004	39.485	146.925	16.128	26,9	11,0
2005	42.703	155.005	17.545	27,5	11,3
2006	47.216	170.439	18.407	27,7	10,8
2007	49.678	185.023	20.362	26,8	11,0
2008	50.516	189.228	22.038	26,7	11,6
2009	41.462	159.890	19.095	25,9	11,9
2010	48.872	186.780	21.580	26,2	11,6
2011	54.989	215.230	27.388	25,5	12,7
2012	58.881	226.115	28.790	26,0	12,7
2013	58.981	235.814	31.544	25,0	13,4
2014	60.314	240.582	28.491	25,1	11,8
2015	63.906	249.794	28.462	25,6	11,4
2016	65.161	256.393	29.477	25,4	11,5
2017	69.669	276.143	30.908	25,2	11,2
2018	71.226	285.261	30.991	25,0	10,9
2019	73.938	290.893	32.323	25,4	11,1

Font: MINCOTUR.

En aquesta succinta anotació, es vol assenyalar les diferències a llarg termini que s'han donat, a la llum de les dades, en les dues CCAA més dinàmiques, i com resulta encara més rellevant apuntalar i reforçar una agenda a llarg termini, que faciliti la digitalització i sostenibilitat de la nostra economia, amb un enfocament clarament competitiu, que exigirà una agenda econòmica i social potent per a que recuperi un major dinamisme, en un context de recuperació i en un entorn de majors dificultats i incerteses.

Regulació: la seva incidència en els últims 25 anys

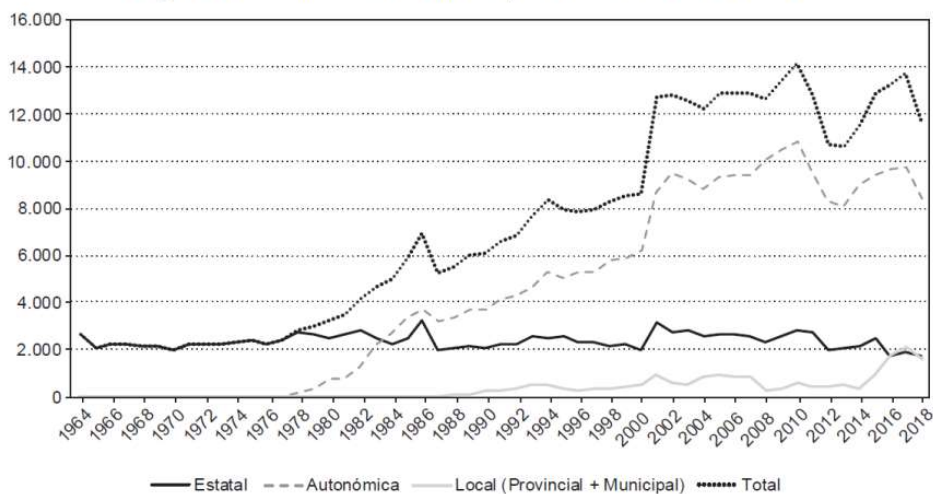
El Banc d'Espanya acaba de publicar un estudi que posa llum sobre la regulació sectorial. En ell s'analitza de manera quantitativa la regulació sectorial a nivell desagregat d'Espanya, a partir de la creació d'una base de dades que computa el volum de nova regulació, per a 23 sectors d'activitat, per comunitat autònoma, al llarg del període 1995-2020, any a any. Aquesta base de dades ha suposat la identificació i classificació de 206.777 normes.

L'aprovació d'una bona regulació és clau per al funcionament, desenvolupament i prosperitat de tota societat i la seva economia. Tota regulació ha de buscar la defensa de l'interès general i evitar al màxim els seus efectes secundaris negatius. D'una banda, la regulació d'un mercat pot ser positiva en la mesura que mitigui les falles del mercat, com la informació imperfecta. La regulació es relacionaria, per tant, amb una mesura de reducció de costos de transacció. D'altra banda, les falles de mercat constitueixen una condició necessària, però no suficient, perquè existeixi regulació, ja que aquesta podria tenir un efecte restringit per raons informatives, transaccionals o administratiu-polítiques. Per tant, un mal disseny de la regulació pot conduir a un augment dels costos de transacció en comptes de la seva reducció, d'aquí ve que s'hagi d'apostar per una "Better Regulation".

A més, a major complexitat de la regulació, major cost l'accedir o comprendre el marc regulador i resulta més onerosos per a les pimes. Aquest cost és major a mesura que augmenten el volum i la diversitat de les administracions reguladores. Un excés de regulació pot portar a un menor control i un major desconeixement, que donada una major complexitat de la regulació no sols implica majors costos per a les empreses, sinó també per als òrgans judicials per la seva possible congestió per l'augment de la litigiositat.

Després de l'anàlisi de la base de dades, es conclou que la regulació sectorial a Espanya és creixent al llarg del temps. Abans de l'aprovació de la Constitució Espanyola, el conjunt de les administracions espanyoles publicava menys de 3.000 noves normes a l'any. Aquesta quantitat va anar augmentant de manera significativa amb el desenvolupament de l'estat autonòmic fins a aconseguir un total de 12.250 noves normes al 2020 i 12.704 al 2021. De mitjana, durant el període 1995-2020, van ser aprovades 7.953 normes noves anualment. El nombre de normes aprovades és estable en els últims 20 anys, si bé continua sent creixent. Cal assenyalar, a més, que el manteniment del volum de regulació en nivells alts no es produeix en el cas de la normativa europea.

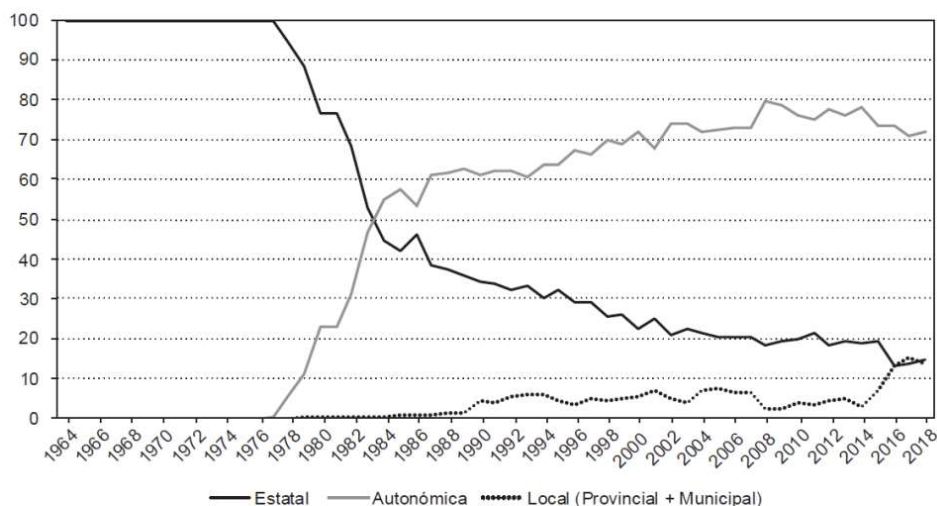
Figura 2. Volum de normativa per nivell de administració

Fuente: Mora-Sanguinetti (2019a).

Quan s'analitza la distribució del volum de normes aprovades entre els diferents nivells de l'administració observem com, de la publicació de pràcticament el 100% de noves normatives per part de l'Administració Central abans de 1978, en un Estat preautonòmic, es passa al fet que, en l'actualitat, al voltant d'un 70% sigui per part de les Administracions Autonòmiques, un 15% de l'Administració Central i un 5% de les Administracions Locals.

Figura 3. Peso (%) de la normativa de cada nivell de la administració

Fuente: Mora-Sanguinetti (2019a).

A més, existeixen diferències rellevants tant entre sectors com entre comunitats autònomes.

Les diferents CCAA mostren perfils diversos quant al volum i perfil de la seva regulació. Poden observar-se correlacions elevades entre el pes de la normativa a cada CCAA i el pes de la regió sobre el PIB total de l'Estat, i entre la producció normativa bruta de cada CCAA i el PIB regional.

Una major complexitat social i econòmica es relaciona amb un major nombre d'interaccions i conflictes. Potencialment aquesta superior complexitat pot resultar en una major necessitat de regulació de noves situacions i interaccions, la qual cosa podria explicar el ritme ascendent de la regulació en el llarg termini.

Els sectors relacionats amb els serveis i l'agricultura estan en general més regulats que els industrials. Segons el Banc d'Espanya, això es deuria a una menor previsibilitat dels primers sectors respecte de la indústria, o bé per l'àmbit competencial de les CCAA.

Sector	Mitjana	Desviació estàndard	Mín.	Màx.
Agricultura	1.290,1	124,5	1.060	1.506
Construcció	1.079,7	202,4	744	1.443
Activitats professionals	837,6	176,6	479	1.188
Energia i aigua	763,0	208,1	441	1.439
Financer	608,4	124,9	316	780
Recreatiu	578,2	239	247	1.475
Fusta, paper	576,6	194,7	232	869
Hostaleria	399,3	235,1	259	1.517
Transport	292,3	67	153	425
Mobles	235,1	56,8	133	339
Indústries extractives	219,6	52,3	139	320
Metal·lúrgia	181,8	22,5	131	239
Metàl·lics	171,7	51,7	76	258
Vehícles motor	134,7	27,9	87	190
Comerç	120,0	35,1	62	228
Química i farmacèutica	118,8	27,2	74	198
Alimentació	80,8	38,8	29	140
Cautxú i plàstic	76,4	17,7	47	111
Tèxtil	58,0	16,9	37	117
Coqueries i refí de petroli	38,1	13,5	17	76
Activitats immobiliàries	37,0	25,9	6	106
Maquinària i equipo	34,7	9,1	21	64
Informació	21,1	9,4	6	35

Font: Banc d'Espanya

Així mateix s'observa que durant el 2020, alguns sectors com l'hostaleria o el comerç van tenir un comportament encara més accentuat a causa de la pandèmia del Covid-19. Sent Castella-la Manxa, Catalunya i Andalusia on s'han produït augments més accentuats. El que semblaria coherent amb què en períodes recessius i davant una major complexitat social i econòmica es dona un major volum de regulació.

Sector	Increment (%)
Hostaleria	305,9
Recreatiu	118,4
Ind. Tèxtil	97,1
Comerç	89,4
Energia i aigua	75,5
Ind. Química	53,9
Fab. Prod. Metàl·lics	32,4
Transport	31,5
Mobles i altres	17,3
Fusta	21,7
Construcció	20,6
Agricultura	17,9
Ind. Alimentació	17,8
Financer	14,4
Cautxú i plàstic	12,8
Motor	8,5
Act. Professionals	5,5
Metal·lúrgia	2,7
Refinament de petroli	-1,9
Ind. Extractives	-2,3
Maquinària i equipo	-14,3
Informació	-18,8
Act. Inmob.	-27,7

Font: Banc d'Espanya

En l'anàlisi de la regulació per CCAA, s'observa que la comunitat autònoma que més normativa ha aprovat en un any és Catalunya amb 772 normes de mitjana a l'any.

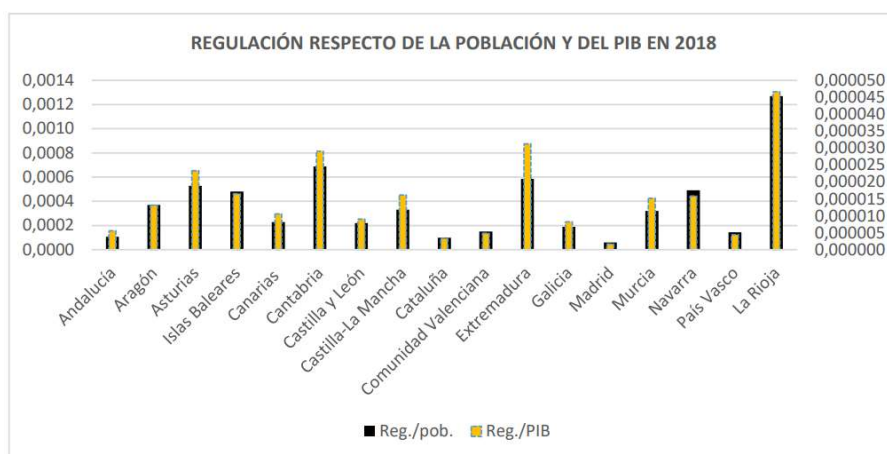
Si es realitza l'anàlisi en termes relatius respecte a la població o el PIB anual de cada CCAA, s'observa que aquelles CCAA més riques i poblades (Madrid, Catalunya, Andalusia) té menys regulació relativa respecte de les menys poblades o amb menor PIB (La Rioja, Navarra, Cantàbria, etc.) Segons el Banc d'Espanya, aquest resultat podria estar responent al fet que el sistema autonòmic manté un conjunt de regulació mínim en cada autonomia amb independència de la seva grandària.

Comunitats Autònomes	Mitjana	Desviació estàndard	Mín.	Màx.
Catalunya	772,0	296	388	1.825
Andalusia	681,9	193,6	386	1.178
Castella i Lleó	583,0	157,3	308	994
Galícia	564,7	138,8	313	919
Comunitat Valenciana	554,3	117,8	358	800
Aragó	484,1	118,2	308	788
Castella - La Manxa	477,7	307,1	206	1.917
Extremadura	450,5	149,2	186	708
Astúries	419,2	143,8	187	862
Canàries	415,5	88,3	262	653
Murcia	411,0	99,4	220	557
Navarra	391,8	49,7	289	479
Madrid	390,5	92,8	240	545
Illes Balears	366,6	100,7	229	566
País Basc	363,5	71,2	235	557
La Rioja	318,0	80,3	173	479
Cantàbria	308,5	104,7	85	494

Font: Banc d'Espanya

Figura A1. Comparativa de la regulació relativa de las distintas Comunidades Autónomas respecto de su población o de su PIB

Font: Banc d'Espanya

No obstant això, aquesta regulació no és tan heterogènia com a nivell estatal. És a dir, en cada CCAA hi ha uns pocs sectors que destaquen en volum de normativa nova aprovada respecte als altres sectors. Al seu torn, en cada sector, hi ha una CCAA que destaca en nombre de casos molt per sobre de la resta de CCAA. Això ens indica que hi ha una especialització en l'aprovació de noves normes d'un sector.

Comunitats Autònomes	Sector majoritari
Andalusia	Agricultura
Aragó	Construcció
Astúries	Agricultura
Illes Balears	Agricultura
Canàries	Agricultura
Cantàbria	Agricultura
Castella - La Manxa	Agricultura
Castella i Lleó	Recreatiu
Catalunya	Agricultura
Extremadura	Agricultura
Galícia	Agricultura
La Rioja	Agricultura
Madrid	Construcció
Murcia	Agricultura
Navarra	Construcció
País Basc	Construcció
Com. Valenciana	Agricultura

Font: Banc d'Espanya

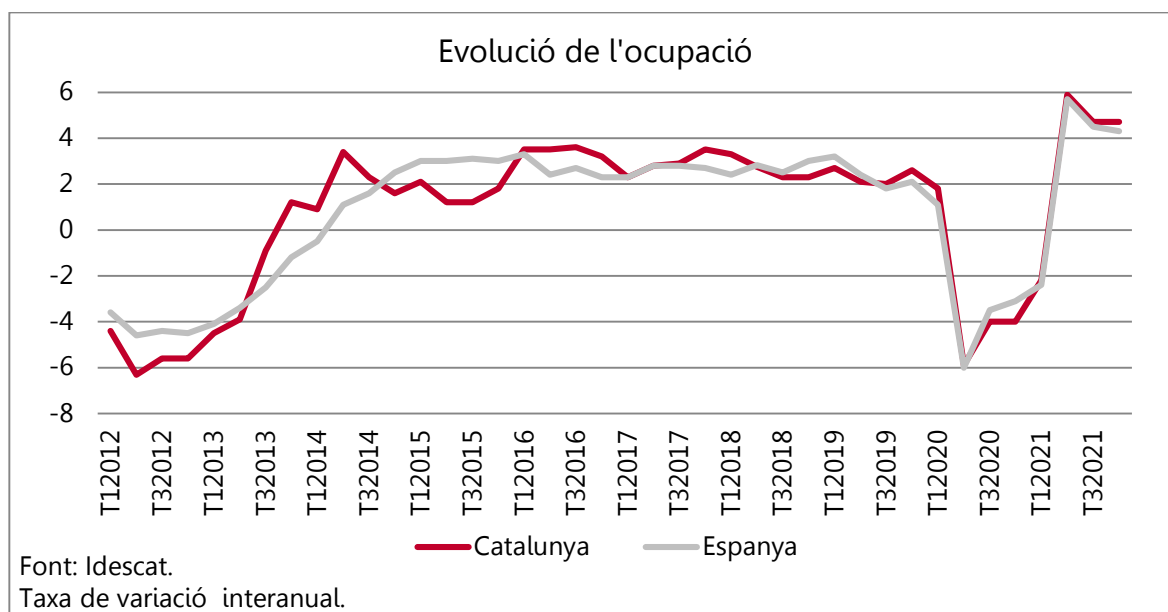
Sector	Comunitat Autònoma Majoritària
Agricultura	Catalunya
Ind. Extractives	Castella i Lleó
Ind. Alimentació	Aragó
Ind. Tèxtil	Castella i Lleó
Fusta	Catalunya
Refí de petroli	Canàries
Ind. Química	Andalusia
Cautxú i plàstic	Catalunya
Metal·lúrgia	Canàries
Fab. Prod. Metàl·lics	País Basc
Maquinària i equip	Andalusia
Motor	Aragó
Mobles i altres	Catalunya
Energia i aigua	Catalunya
Construcció	Catalunya
Comerç	La Rioja
Transport	Andalusia
Hostaleria	Catalunya
Informació	Catalunya
Financer	Catalunya
Act. Inmob.	Galícia
Act. Professionals	Catalunya
Recreatius	Castella i Lleó

Font: Banc d'Espanya

Com a conclusió, a partir d'aquest informe del Banc d'Espanya, podem afirmar que una major regulació implica majors costos per a les empreses, a causa de la necessitat de fer majors esforços per comprendre-la i complir-la. En les últimes dècades, el volum de nova regulació no ha deixat d'augmentar, especialment en períodes de recessió com la crisi del Covid-19, i en aquelles CCAA amb major complexitat social i econòmica com Catalunya, qui ha estat la que major regulació ha aprovat aquests últims anys en comparació amb altres CCAA amb complexitats semblants com Madrid o el País Basc, que se situen en la part mitjana o baixa de la taula comparativa. Catalunya és la CCAA que encapçala la regulació sectorial en 10 dels 23 sectors analitzats, situant-se en segona posició amb 3 sectors la CA d'Andalusia i la de Castella i Lleó. D'aquí ve que, des de Foment del Treball, concloquem que a Catalunya existeix un excés de regulació, derivant en uns majors, innecessaris i evitables costos per a les empreses catalanes, resultant al seu torn en una pèrdua de competitivitat enfront d'altres CCAA d'Espanya i de tercers països. Per tant, haurien d'adoptar-se posicions que revisessin la normativa actual, amb criteris europeus pensant en les pimes i d'adoptar millors pràctiques normatives.

Mercat de Treball

Segons dades de la EPA del quart trimestre de 2021, a Espanya, l'ocupació va pujar en 153.900 persones respecte al trimestre anterior (sense incloure ERTOS), arribant a les 20.184.900 persones ocupades. En els últims 12 mesos, l'augment de l'ocupació va ser de 840.700 persones (744.300 en el sector privat), un 4,4% més que en igual període de 2020. Les pujades anuals són de 705.400 ocupats més en serveis, 71.500 en la indústria, 58.000 en agricultura i 5.700 en construcció.

D'altra banda, l'atur va disminuir en 312.900 persones respecte al tercer trimestre i en els últims 12 mesos va descendir en 615.900, la qual cosa implica una reducció de 16,6%. El total d'aturats se situa en 3.103.800 i la taxa d'atur en 13,3%, per al conjunt d'Espanya.

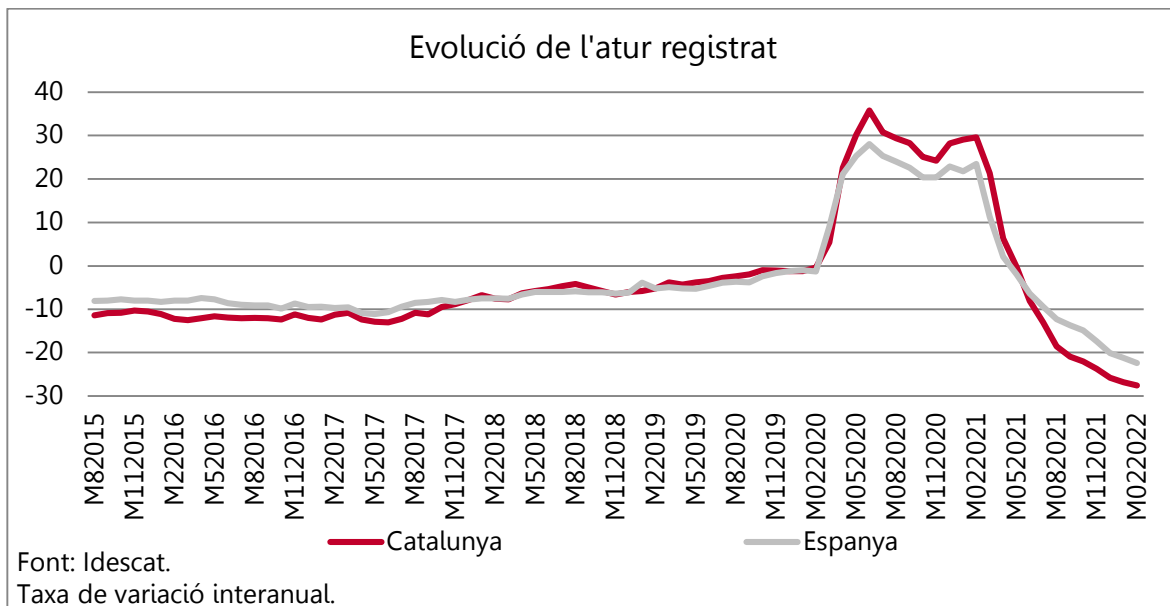
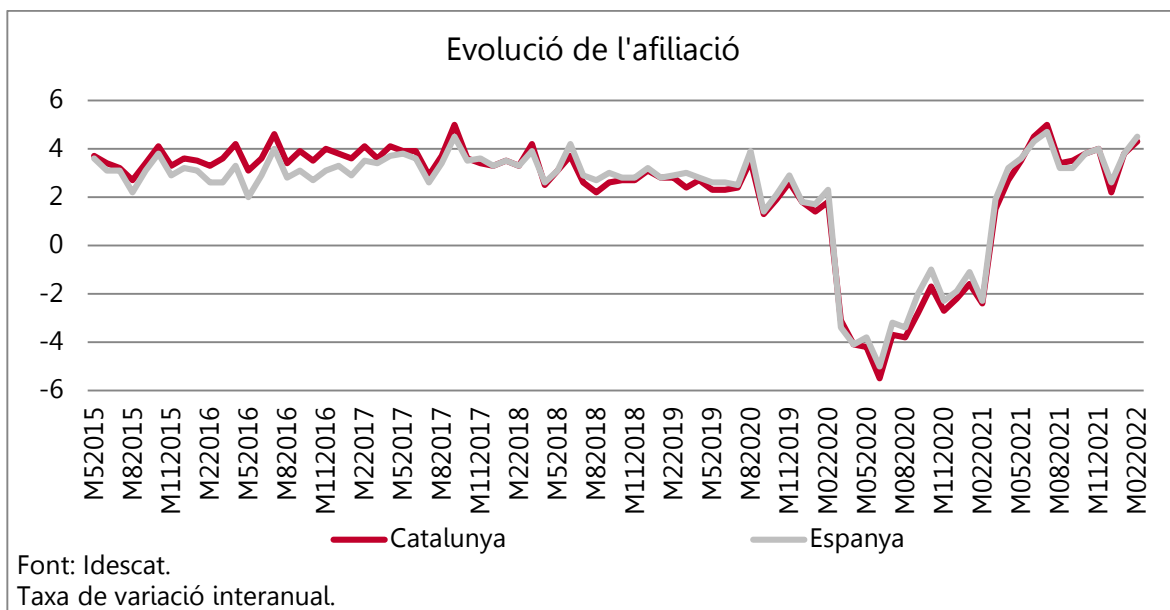
Així mateix, el nombre d'actius va augmentar, en 224.700 persones respecte a l'últim trimestre de l'any passat, fins a les 23.288.800 persones actives.

A Catalunya, en termes anuals, l'ocupació va pujar en 157.600 persones en el quart trimestre de 2021, l'atur va baixar en 142.500 i la població activa va augmentar en 15.100. Així, la taxa d'atur va descendir al 10,2%.

Al seu torn, l'afiliació total a Catalunya va pujar un 4,3% interanual el mes de febrer, similar a l'augment de 4,5% a Espanya. La xifra d'afiliació actual ascendeix a 3.503.760 i 19.694.272 persones a Catalunya i Espanya, respectivament.

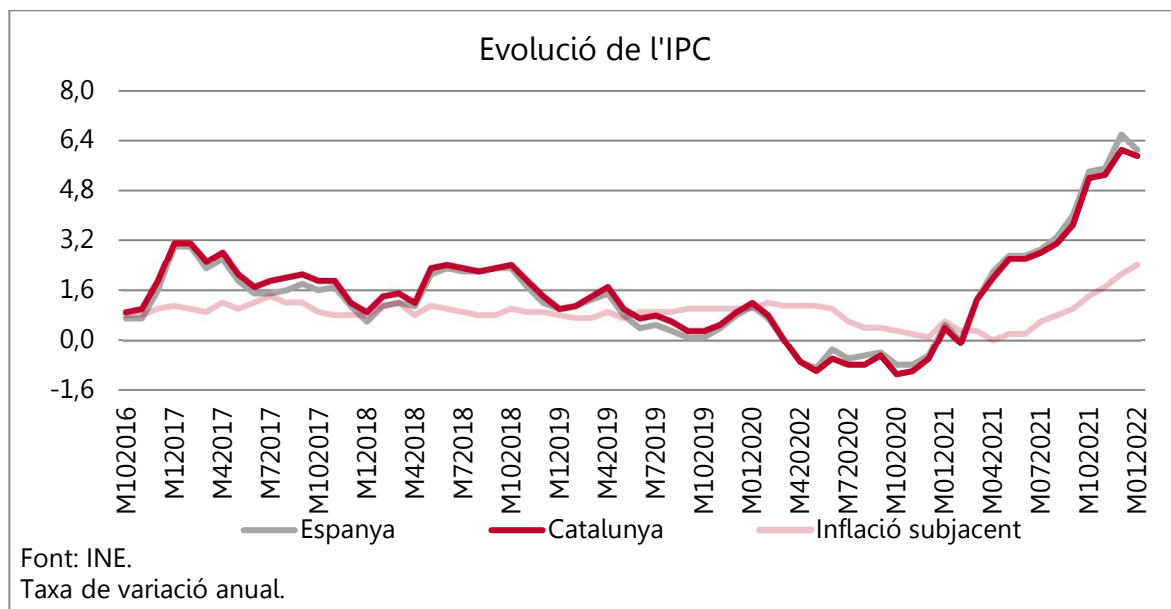
Cal esmentar que, a l'últim dia del mes de febrer, va haver-hi a Catalunya un total de 26.420 treballadors en ERTOS, mentre que en el conjunt d'Espanya la xifra va ser de 115.311.

A conseqüència de l'evolució positiva en l'ocupació, l'atur registrat va disminuir el mes de febrer un 27,5% interanual a Catalunya i un 22,4% a Espanya, amb la qual cosa el nombre d'aturats registrats a Catalunya va arribar a 371.660 i a Espanya 3.111.684.

Preus i finançament

A Espanya, l'IPC de gener va registrar una variació anual de 6,5% i, a Catalunya, l'IPC va pujar un 6,1%. Aquestes taxes impliquen una lleugera moderació, però encara es mantenen en nivells elevats.

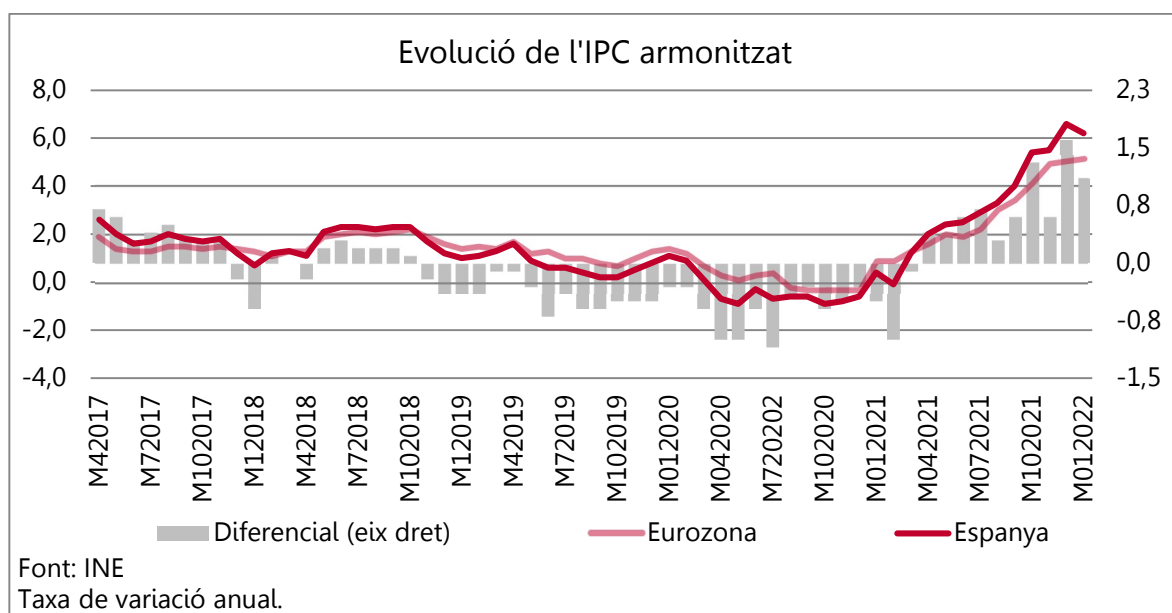
Destaquen, com a principal influència a l'alça, l'augment dels preus d'oci i cultura, de vestit i calçat, i de transport.

D'altra banda, la inflació subjacent (índex general sense aliments no elaborats ni productes energètics) va continuar pujant; fins al 2,4% al gener.

Així mateix, l'indicador d'inflació harmonitzat (IPCA) –que permet realitzar una comparació amb l'evolució dels preus en l'Eurozona– es va situar en el 6,2%, 1,1 punts per sobre de la inflació de la Unió Monetària (5,1%). Des del mes de març de 2021, la inflació a Espanya és superior a la de la zona euro, la qual cosa implica un detriment en termes de competitivitat per a l'economia espanyola.

Cal destacar que l'avanç d'inflació per al mes de febrer va ser de 7,4% per al conjunt d'Espanya, un punt per sobre de la inflació de gener, que es deu fonamentalment a l'increment dels preus d'aliments i begudes no alcohòliques i de carburants i combustibles. Així mateix, la inflació subjacent hauria augmentat fins al 3,0%.

D'altra banda, la Comissió Europea projecta una inflació del 3,6% al 2022 i del 1,1% al 2023 a Espanya.

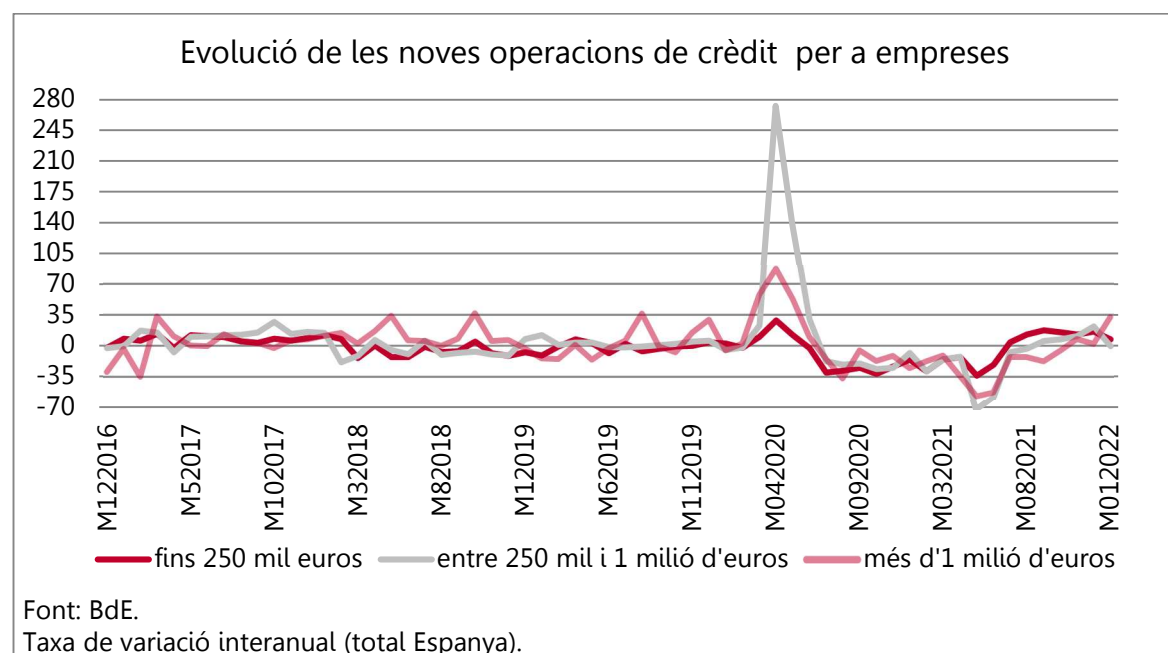
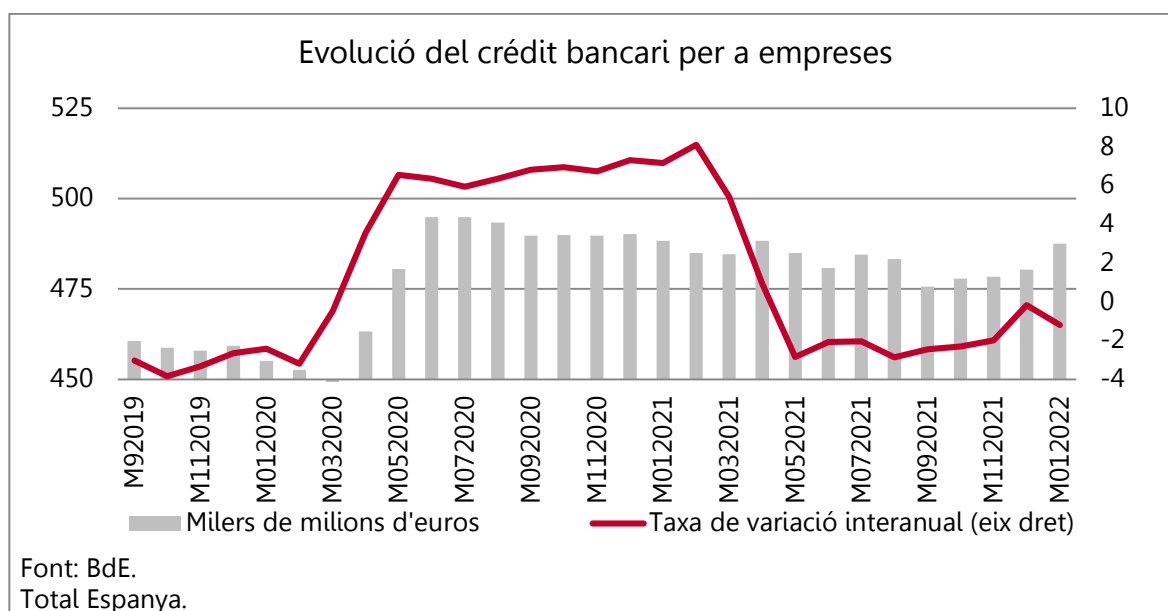

En el que a finançament del sector privat de l'economia espanyola es refereix, la destinada a llars i ISFLSH va continuar augmentant des del mes d'abril de 2021; un 1,1% al gener. El crèdit a l'habitatge va pujar un 0,7%; i el destinat a consum un 3,3%, ritme similar al dels mesos previs.

D'altra banda, en el cas de les societats no financeres, al gener, es va registrar una nova contracció dels préstecs (excepte al desembre que van augmentar un 0,8%), amb una variació negativa de 0,3%, enfront dels increments d'entre 6-8% observats fins a març de l'any passat.

Al seu torn, les noves operacions van continuar, en termes generals, en la senda de variació positiva: les operacions de menys de 250.000 euros van créixer un 7,4%, les compreses entre 250.000 i 1.000.000 van caure un 0,5% i les de més d'1.000.000 es van incrementar un 31,9% interanual.

Quant al cost del crèdit, el tipus d'interès aplicat a empreses per a operacions noves menors a 250.000 euros va ser de 2,30%, al desembre, i per a les operacions superiors a 1 milió d'euros el tipus va ser de 1,12%. Per a les llars i ISFLSH, els tipus d'interès dels préstecs van ser de 1,50% per a l'adquisició d'habitatge i de 7,30% per al consum, mentre que per a altres fins la taxa va ser de 2,80%.

Sector públic

Segons les dades publicades per la IGAE, fins a novembre de l'any passat, el dèficit consolidat (sense CCLL) va ascendir al 4,62% del PIB, la qual cosa implica un descens enfront del 7,97% d'igual període de 2020. La reducció del dèficit fiscal es deu a un augment dels ingressos de 12,1%, superior a l'increment de la despesa de 2,7%.

D'aquesta manera, el conjunt de les AAPP va registrar una necessitat de finançament acumulat fins al mes de novembre de 55.536 milions d'euros, dels quals 28.081 milions correspondrien a la despesa consolidada derivada de la COVID-19, en impliquen una reducció del 37,9% respecte al mateix període de 2020.

Per part seva, els interessos reportats van ascendir a 23.006 milions d'euros, la qual cosa implica un dèficit primari de 32.530 milions equivalent al 2,69% del PIB (5,97% en igual període de 2021).

Capacitat (+) o necessitat (-) de finançament

Acumulat a finals de novembre	Milions d'euros			% del PIB	
	2020	2021	%	2020	2021
Administració Central	-72.409	-65.073	-10,1	-6,5	-5,4
Estat	-72.365	-65.008	-10,2	-6,5	-5,4
Organismes de l'Administració Central	-44	-65	47,7	0,0	0,0
Administració Regional	1.390	8.315	498,2	0,1	0,7
Fons de la Seguretat Social	-18.443	1.222		-1,6	0,1
Sistema de Seguretat Social	-4.796	2.399		-0,4	0,2
SPEE	-13.775	-1.259	-90,9	-1,2	-0,1
FOGASA	128	82	-35,9	0,0	0,0
Consolidat	-89.462	-55.536	-37,9	-8,0	-4,6
Ajuda financera	25	-59	-	0,0	0,0
Consolidat sense ajuda financera	-89.487	-55.477	-38,0	-8,0	-4,6
PIB utilitzat	1.121.948	1.202.994			

Font: MH.

Catalunya va registrar una capacitat de finançament de 781 milions d'euros (0,34% del PIB) en l'acumulat a novembre de 2021, enfront del superàvit de 250 milions d'igual període de l'any anterior. El dèficit de Catalunya s'explica perquè els recursos, que van augmentar un 10,6%, van compensar l'increment de la despesa, que va ser del 9,1%.

Operacions no financeres de Catalunya

Acumulat a finals de novembre	Milions d'euros			% del PIB	
	2020	2021	%	2020	2021
Recursos no financers	32.854	36.350	10,6	15,4	15,9
Impostos	13.960	14.985	7,3	6,6	6,6
Impostos sobre la producció i les importacions	1.875	2.865	52,8	0,9	1,3
Impostos corrents sobre la renda, patrimoni, etc.	11.625	11.313	-2,7	5,5	5,0
Impostos sobre el capital	460	807	75,4	0,2	0,4
Cotitzacions socials	14	15	7,1	0,0	0,0
Transferències entre AAPP	15.518	17.185	10,7	7,3	7,5
Resta de recursos	3.362	4.165	23,9	1,6	1,8
Usos no financers	32.604	35.569	9,1	15,3	15,6
Consums intermedis	5.298	5.295	-0,1	2,5	2,3
Remuneració d'assalariats	12.309	13.250	7,6	5,8	5,8
Interessos	929	837	-9,9	0,4	0,4
Subvencionis	679	792	16,6	0,3	0,4
Prestacions socials diferents de les transferències en espècie	640	921	43,9	0,3	0,4
Transferències socials en espècie	6.103	6.394	4,8	2,9	2,8
Formació bruta de capital fix	2.168	2.618	20,8	1,0	1,2
Transferències entre AAPP	3.386	3.082	-9,0	1,6	1,4
Resta d'usos	1.092	2.380	117,9	0,5	1,0
Capacitat (+) o Necessitat (-) de finançament	250	781	212,4	0,1	0,3
PIB utilitzat	212.931	228.313			

Font: MH.

Sector exterior

En termes acumulats fins a desembre de 2021, el saldo del compte corrent i de capital -que determina una capacitat de finançament- va ser de 18.300 milions d'euros, enfront del saldo positiu de 13.700 milions d'igual període de l'any anterior, si bé encara allunyat dels nivells pre-pandèmia (30.400 milions al desembre de 2019).

Per components, el superàvit acumulat de la balança per compte corrent va ser de 8.400 milions d'euros en 2021, inferior als 9.300 milions de 2020. La millora del saldo de turisme (11.300 milions) va ser compensada pel descens del saldo de béns i serveis no turístics (-10.700 milions) i pel de la renda primària i secundària (-14.000 milions).

El saldo net del compte financer exclouent el Banc d'Espanya va ser de 11.600 milions d'euros, molt inferior als 98.200 milions de 2020. La inversió de cartera va mostrar un saldo acumulat de -14.600 milions (53.700 milions d'un any abans), mentre que la inversió directa va registrar una entrada neta de 2,1 mm al 2021 (enfront d'una sortida neta de 19.600 milions al 2020). L'altra inversió va contribuir amb 20.700 milions (32.000 milions al 2020) i els derivats financers ho van fer amb un saldo net acumulat de 7.600 milions al 2021 (enfront dels -7.100 milions de l'any anterior). Finalment, el saldo del compte financer del Banc d'Espanya enfront de l'exterior es va situar en 16.500 milions d'euros.

Balança de pagaments		
Milions d'euros (gen-des)	2020	2021
Compte corrent:	9.300	8.400
Balança comercial i de serveis	16.500	17.100
Rendes	-7.300	-8.600
Compte de capital:	4.500	9.900
Comptes corrent i de capital:	13.700	18.300
Compte financer:	17.300	28.000
Banc d'Espanya	-81.000	16.500
Errors i omissions:	3.500	9.700
Font: Banc d'Espanya.		

D'altra banda, les estadístiques d'exportacions de béns assenyalen que, fins a desembre de 2021, les vendes a l'exterior van totalitzar 316.609 milions d'euros en el conjunt d'Espanya, la qual cosa representa un augment de 21,2% respecte a igual període de 2020. Les importacions van créixer un 24,8% i van aconseguir els 342.787 milions d'euros. Així, la taxa de cobertura es va reduir respecte a l'any passat (92,4%).

El saldo comercial deficitari va ser de 26.178 milions d'euros, un 95,0% major que el de l'any passat. El dèficit energètic va pujar dels 14.529 milions d'euros del 2020 als 25.326 del 2021, mentre que el saldo no energètic va presentar un balanç negatiu de 852 milions d'euros, enfront del superàvit de 1.106 milions de 2020.

En aquest context, les vendes a l'exterior catalanes van pujar un 22,0% en l'acumulat fins a novembre (73.844 milions d'euros, un 25,6% del total d'Espanya). Per part seva, les importacions es van incrementar un 18,8% (82.240 milions d'euros, un 26,5% del total d'Espanya). Com a conseqüència, la balança comercial va registrar un dèficit de 8.395 milions d'euros, un 3,7% menor que en igual període de 2020, i la taxa de cobertura va créixer fins al 89,8%.

Comparativa internacional

Variació anual	Desembre		Gener-Desembre	
	Exportacions	Importacions	Exportacions	Importacions
2021				
Catalunya*	15,4	27,6	22,0	18,8
Espanya	21,3	38,3	21,2	24,8
Alemanya	15,6	27,8	13,9	17,1
França	16,3	31,8	15,2	18,7
Itàlia	-	-	-	-
Zona euro	20,1	32,9	17,1	21,1
Regne Unit	20,1	2,9	9,4	1,7
UE-28	19,8	31,8	17,1	21,2
EUA	20,4	19,7	23,1	21,3
Xina	17,3	16,0	21,2	21,5
Japó	17,5	41,1	21,5	24,3

Font: MITC. *Hasta noviembre.

Exportacions per sector

Fins desembre	Espanya:		Catalunya*:	
	Quota (%)	Variació anual (%)	Quota (%)	Variació anual (%)
Aliments	18,0	11,1	15,3	13,1
Productes energètics	6,7	70,0	3,6	60,5
Matèries primeres	2,6	37,1	2,2	54,0
Semimanuf. no químiques	11,2	34,3	6,9	32,6
Productes químics	17,0	32,3	29,4	21,3
Béns d'equip	18,6	13,8	16,6	26,4
Sector automòbil	12,8	5,0	11,4	15,1
Béns de consum durador	1,7	19,4	1,7	24,0
Manufactures de consum	9,6	22,1	12,1	21,3
Altres mercaderies	1,8	24,1	0,8	-12,6
Total	100	21,2	100	22,0

Font: MITC. *Fins novembre.

Exportacions per destinació				
Fins desembre	Espanya:		Catalunya*:	
	Quota (%)	Variació anual (%)	Quota (%)	Variació anual (%)
Europa	73,6	22,2	73,7	22,1
Unió Europea	61,8	23,8	60,1	22,8
Zona Euro	54,5	24,3	52,9	22,9
França	15,9	19,7	17,1	20,6
Alemanya	10,2	9,6	10,2	18,3
Itàlia	8,4	29,8	9,6	32,5
Resto UE	7,3	20,3	7,2	21,7
Resto Europa	11,8	14,2	13,5	19,3
Regne Unit	5,9	10,6	4,9	18,3
Amèrica del Nord	5,3	19,5	4,0	21,7
EUA	4,7	21,1	3,7	21,4
Amèrica Llatina	4,6	26,1	5,2	29,4
Brasil	1,3	28,1	1,7	30,7
Àsia	8,9	13,8	11,0	19,7
Xina	2,7	6,0	3,4	3,1
Japó	0,9	16,6	1,1	17,0
Orient Mitjà	2,4	12,7	2,7	21,2
Àfrica	5,8	18,5	5,2	21,5
Marroc	3,0	28,7	2,1	32,0
Oceania	0,6	9,6	0,5	28,1
Total	100	21,2	100	22,0

Font: MITC. *Fins novembre.

DEPARTAMENT D'ECONOMIA

Salvador Guillermo Viñeta
Secretari General Adjunt

Karina Azar Benchoam
Economista Sènior

Marc Herrero Faura
Economista

economia@foment.com
www.foment.com

Foment
del Treball Nacional

A large, stylized red logo consisting of a thick, curved line that forms a partial circle, with a white circle inside it, creating a large white space.

